

APPLEBY DHE TË TJERË kundër MBRETËRISË SË BASHKUAR

(kërkesa nr. 44306/98)

6 maj 2003

në këtë çështje Gjykata vlerësoi si të justifikueshme disa kufizime ndaj lirisë së shprehjes dhe lirisë së tubimit

I. Faktet kryesore

1. Kërkuesit janë Mary Eileen Appleby, shtetase britanike e lindur më 1952; Pamela Beresford, shtetase britanike e lindur më 1966, Robert Alphonsus Guggan, shtetas irlandez i lindur më 1947; dhe një organizatë ambjentaliste, Washington First Forum. Tre kërkuesit e parë të cilët jetojnë në Uashington, Tynë, dhe Wear (Angli), krijuan Washington First Forum për të bërë fushatë

kundër një plani për të ndërtuar në të vetmin park publik natyror pranë qendrës së qytetit të Uashingtonit.

2. Më mars dhe prill 1998 kërkuesit filluan të mblidhnin firma për një petition që të bindnin këshillin bashkiak që ta hidhte poshtë këtë plan. Ata u përpoqën që të ngrinin një stendë për të mbledhur firma në "The Galleries", një qendër tregtare në Uashington që ishte bërë në fakt qendra e qytetit. Megjithatë ata u ndaluan ta bënin një gjë të tillë nga Postel, një shoqëri private që e kishte blerë pjesën më të madhe të zonës së dyqaneve dhe për këtë arsye, sipas së drejtës së brendshme kishte të drejtë që të mos lejonte askënd të kryente veprimtari të paautorizuara në pronat e veta. Drejtori i njërit prej dyqaneve në qendrën tregtare iu dha kërkuesve të drejtë që ta ngrinin stendën në dyqanin e tij. Megjithatë leja nuk u dha më në prill 1998 kur kërkuesit synuan të mblidhnin firma për një petition tjetër. Drejtori i qendrës tregtare i vuri në dijeni kërkuesit se leja ishte mohuar për shkak se pronarët e zonës kishin marrë një qëndrim plotësisht neutral në lidhje me të gjitha çështjet politike dhe fetare. Por kërkuesit pretenduan se organizata të tjera ishin lejuar që të mblidhnin firma dhe të ngrinin stenda apo të shpalosnin parulla në mjediset e qendrës tregtare.

II. Vendimi i Gjykatës

3. Duke u mbështetur në Nenin 10 (liria e shprehjes) dhe 11 (liria e tubimit), kërkuesit ankoheshin se ata nuk ishin lejuar të mblidheshin në qendrën e qytetit të tyre për të shkëmbyer informacione dhe ide në lidhje me planet e propozuara për ndërtim. Ata ankoheshin gjithashtu, në bazë të Nenit 13 (e drejta për mjet efektiv), se ata nuk kishin pasur një mjet efektiv në bazë të së drejtës së brendshme që të vlerësohej nëse ndërhyrja ndaj së drejtës së tyre ishte apo jo e ligjshme.

A. Në lidhje me Nenet 10 dhe 11

4. Gjykata konstatoi se ndërsa liria e shprehjes ishte një e drejtë e rëndësishme, ajo nuk ishte e pakufizuar. Gjykata u shpreh se duheshin marrë parasysh edhe të drejtat e pronësisë të pronarit të qendrës tregtare. Ajo nuk u bind se duhet të njihen të drejta të drejtpërdrejta për të hyrë në një pronë private ose qoftë edhe pronë publike, por në qoftë se e drejta e pronësisë nënkupton mungesën e ushtrimit efektiv të lirisë së shprehjes, Gjykata nuk do ta përjashtonte mundësinë e lindjes së një detyrimi pozitiv nga ana e shtetit për të mbrojtur gëzimin e të drejtave të njohura nga Konventa duke parashikuar rregullime të posaçme të së drejtës së pronësisë.

5. Megjithatë, në këtë çështje kërkuesit kanë pasur mjete të tjera për t'i përcjellë publikut pikëpamjet e tyre dhe për të bërë këtë gjë nuk ishin penguar në fakt nga kufizimi i ngushtë që u ishte bërë nga ana e pronarit të qendrës tregtare. Pretendimi se ata do të kishin marrë më shumë firma në mbështetje të petitionit të tyre në qoftë se do t'i kishin ngritur stendat në qendrën tregtare, sipas Gjykatës ishte vetëm një spekulim. Sipas Gjykatës qeveria nuk kishte dështuar në respektimin e detyrimeve të saj me karakter pozitiv për mbrojtjen e lirisë së shprehjes së kërkuesve. Vlerësime thuhet të ngjashme u bënë edhe në lidhje me të drejtën e tyre për lirinë e tubimit. Për këtë arsye Gjykata vendosi se nuk ka pasur shkelje të Neneve 10 dhe 11.

B. Në lidhje me Nenin 13

6. Neni 13 nuk mund të interpretohet sikur kërkon që të ketë një mjet ankimor kundër shtetit në të drejtën e brendshme, përndryshe Gjykata do të kishte kërkuar shteteve palë që ta përfshinin Konventën në sistemin e tyre të brendshëm normativ. Pas 2 tetorit 2000, kur hyri në fuqi Ligji mbi të Drejtat e Njeriut në Mbretërinë e Bashkuar, kërkuarit mund t'i kishin ngritur pretendimet e tyre përpara gjykatave të brendshme. Gjykata vendosi pra se nuk ka pasur shkelje të Nenit 13 të Konventës.